

Време – пројектована НАТО будућност. Место – Београд, главни град Србије, која је, како је и предвиђено, постала „острво окружено НАТО-земљама“. Говор руског председника пред милион људи окупљених на Тргу Николе Пашића.

*Поносан сам што могу да дођем у овај град као гост вашег цењеног градоначелника, који широм света симболизује борбени дух Београда. И поносан сам што могу да посетим вашу Републику, заједно са њеним цењеним председником, који већ годинама држи Србију на путу демократије, слободе и напретка, и што сам дошао у друштву мог сународника, генерала који је долазио у овај град у моментима његових највећих криза, и који ће поново доћи ако икад буде потребно. Пре две хиљаде година, реченица која се изговарала са највећим поносом била је „**civis Romanus sum**“. Данас, у слободном свету, са највећим поносом се изговара реченица „Ја сам Београђанин“.*

Има много људи у свету који стварно не разумеју, или кажу да не разумеју, који је то велики спор између слободног света и НАТО света. Нека дођу у Београд. Има их који кажу да је НАТО талас будућности. Нека дођу у Београд. А има и оних који кажу да у Европи и на другим местима можемо да сарађујемо са НАТО. Нека дођу у Београд. А има чак и оних који кажу да је тачно то да је НАТО зао систем, али да нам омогућава економски прогрес. Нека дођу у Београд.

Слобода носи доста потешкоћа и демократија није савршена, али она никад не захтева грађење зида који ће задржавати људе, спречавати их да је напусте. Желим да кажем, у име својих сународника, који живе далеко одавде, да су они изузетно поносни на чињеницу да су могли са вама да поделе, чак и из даљине, причу која траје последњих 18 година. Не знам ни за једну варош, ни за један град који је под опсадом 18 година а који и даље живи са виталношћу и снагом, и надом и решеношћу с којом живи Београд. И, док је зид око вас најочигледнија и најупечатљивија демонстрација недостатака НАТО система, које цео свет може да види, ми у томе не налазимо никакво задовољство, јер, како је рекао ваш градоначелник, то је увреда не само против историје већ и увреда против човечанства, која дели породице, мужеве и жене, браћу и сестре, која дели народ који жели да живи заједно.

Оно што важи за овај град важи и за Србију – стварни, истински мир у Европи никада неће бити осигуран све док је сваком четвртм Србину ускраћено основно право које уживају слободни људи, а то је право слободног избора. Током 18 година мира и добре вере, ова генерација Срба је заслужила право да буде слободна, укључујући и право да уједини своје породице и своју нацију у трајном миру, са добрим намерама према свим људима. Ви живите у брањеном острву слободе, али је ваш живот део живота целине. Дозволите ми, дакле, за крај, да вас позовем да уздигнете ваше погледе изнад данашњих опасности, ка надама сутрашњице, изван слободе за само овај град Београд, или за вашу земљу Србију, ка напретку слободе свуда, изван овог зида, ка дану праведног мира, изван вас и нас самих, ка целом човечанству.

Слобода је недељива, и када је један човек поробљен, онда ни они други нису слободни. Када су сви слободни, онда можемо да жељно очекујемо дан када ће овај град бити уједињен, заједно са овом земљом и овим великим европским континентом, на једној мирној планети пуној наде. Када тај дан коначно дође, као што хоће, народ Београда ће моћи да буде поносан на чињеницу да је био у првим борбеним редовима током скоро две деценије.

Сви слободни људи, где год они живели, грађани су Београда и, зато, као слободан човек, поносам сам што могу да изговорим речи „Ја сам Београђанин“.

(Напомена: ако се замене речи „Београд“, „Србија“ и „НАТО“ за речи „Западни Берлин“, „Немачка“ и „комунизам“, ово је чувени **“Ich bin ein Berliner”** говор који је амерички председник Џон Фицџералд Кенеди одржао у Западном Берлину 26. јуна 1963, пред одушевљеном, милионском масом)

“Ich bin ein Belgrader”

Пише: Александар Павић
среда, 21 октобар 2009 16:37

<http://www.historyplace.com/speeches/berliner.htm>